

كتب بعض الناس الى صديقي له يتخوض فيه شيئا
فلعب اليه الجواب الما لا تكذب عليه فلما
وقض على جوابه كتب اليه ان كنت كاذبا
فخطبك الله صادقا وان كنت معتذرا بما اطل
بجملتك معتذرا بحق والسلام

وقال اخر رفعت قصتي الى الله قبل ان رفعتها
وطلبت حاجتي والله قد لني بها العجز
فان اعطيت بالله وانت المشكور
وان منعته الله وانت المعذور
احسنى كما احسن الله اليك والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

اشرف بالارسل الازلي
ابا اله

لوان نقطتها على جودت الما
كن يسن سعادتي قلوبك يا
تغريب عن الامان في ظلمة العلي وشاذ في
تفرجهم والتباب عيشة وعلم واداب و
وان قيل في الاشعار ذر و غزير و تشيت شمل و ازار
مبعد الفتي خير الهم مقامه بدار هوان بين و اس

فكر كفا و لف فلك

سالك كاس
تقراه من الاول ومن الاخر
معنا واحد

في ذلك الشهر وسلامه الناس وقوه اهلا الاده
والدين وصلح حالهم وان صلت الزهري في
يدل على حسن مزاج الهوي وربما مال الى الرطوبه
وفي الربيع يدل على جد يقع بين العظام
وفي الاحترق يدل على صلاح حال ارباب الدين
والعلم وخروج عدو من خواجج البروم قبله الثمن
واستئصال السفل على السادات وتواتر الغيوم
والامطار والرياح وشده البرد وان صلت في
يدل على كثرة الوباء المعرط وغزاره المياه وهبوب
وفي الربيع يدل على احزان وهجوم في الناس
وفي الاحترق يدل على حركه ملول العراق وحصول
الملوك على الاموال الكثيره وقت دجال العام وكثره
الرياح وانغيوم وان صلت الزهري في بزمانه
يدل

يدل على حسن مزاج الهوي وتواتر هبوب
الرياح ونفعها وكثره الغيوم والامطار
وفي رجب يدل على امراض في الناس من الرطوبات
وفي رجب يدل على شده البرد في حلال الشهد
واعند الهوي وكثره المياه وان صلت
يدل على احوال في احوال الرطوبه وشده
الحر في اوانه وحسن مزاج الهوي وكثره الامطار
وتواتر هبوب الرياح وان صلت يدل
على تشويش وارا حيف في الناس وفي رجب
يدل على شده البرد وفساد الثمار ويطلب الهوي
واعند الهوي وكثره الامطار
وانه اعلم واصلم

در آمدند خواندند که لقب لورک
 سابق خود که کنایه بود ماندگار شد
 لقب ما را کار کردند خان در شیر و فغان
 لقب بادشاهان خطاست در شرفنامه
 داد است القضا لقب باوشان از سر قند
 در کتبان ایضا صفه عدلسان رسم
 عادت یکبار بیغ کاف تازی بادشاهان
 یکسانه چون یک قناد و یک کاهوسج یک
 بخت نرسد اصل با کونیند و حقین و آ
 در شرح بهیامانی سلطان آورده و
 در مجمل التواریخ مشهور است که این لقب را
 بیاید و مانده که از زمان بزارهون با جاسر
 این فاعده مانده ز دست نوکران
 وی در سیم تو زبان تو قلم را
 بجای عطا رویشا ندستلم تو
 کرد در سمرقند ارگش جدر اصم را
 جدر دما سب است عدو را کونیند
 که در نفس خود ضرب کرده باشند و

در آمدند خواندند که لقب لورک
 سابق خود که کنایه بود ماندگار شد
 لقب ما را کار کردند خان در شیر و فغان
 لقب بادشاهان خطاست در شرفنامه
 داد است القضا لقب باوشان از سر قند
 در کتبان ایضا صفه عدلسان رسم
 عادت یکبار بیغ کاف تازی بادشاهان
 یکسانه چون یک قناد و یک کاهوسج یک
 بخت نرسد اصل با کونیند و حقین و آ
 در شرح بهیامانی سلطان آورده و
 در مجمل التواریخ مشهور است که این لقب را
 بیاید و مانده که از زمان بزارهون با جاسر
 این فاعده مانده ز دست نوکران
 وی در سیم تو زبان تو قلم را
 بجای عطا رویشا ندستلم تو
 کرد در سمرقند ارگش جدر اصم را
 جدر دما سب است عدو را کونیند
 که در نفس خود ضرب کرده باشند و

